

een éémalige bijdrage van minimaal f 700,— indien 45 jaar of ouder, of door een éémalige bijdrage van minimaal f 500,— indien 55 jaar of ouder.

Het verzoek van de heer Bolle om een afkoop bij 65-jarige leeftijd wordt afgewezen.

5. Uitreiking der onderscheidingen

De familie Dekker ontvangt het traditionele gevelschild voor de geslaagde renovatie van het beeldbepalende pand Achterom 22. De heer Dekker memoreert in zijn dankwoord de altoos groeiende waardering voor het gerenoveerde pand vanaf de eerste aanzetten. Hij nodigt een ieder uit eens te komen kijken.

De familie Van de Berg ontvangt het gevelschild voor de succesvolle restauratie van het oorspronkelijke pakhuis onder hoog zadeldak aan het Achterom 111. De heer Van de Berg brengt in zijn dankbetuiging een eerdere restauratie — die van Breed 36 — in herinnering; daarna staat hij kort stil bij enige historische bestemmingen van het pand Achterom 111. De familie Eckhardt-Meilink wordt door de vereniging onderscheiden voor de fraaie restauratie van het pand Ramen 11. De heer Eckhardt zegt trots te zijn op de onderscheiding en dankt het bestuur door het aanbieden van een partij flessen wijn. Daarna wordt de vergadering geschorst om een foto te maken van de prijswinnaars met de voorzitter.

6. Rondvraag

A. de Graaf roept een ieder die gedachten, suggesties of voorstellen heeft voor de viering van ons 75-jarig jubileum in 1992 op om deze vóór 1989 in te dienen bij het secretariaat.

De heer De Booij sprak reeds vorig jaar op de najaarsledenvergadering in het kader van het 70-jarig bestaan van de vereniging. Deze voorzitter van de Oudheidkundige Vereniging Graft-De Rijk deed toen de idee van stadswandelingen op. Nu deelt hij mee dat zijn vereniging op de langste dag de eerste zomeravondwandelingen met 48 deelnemers organiseerde. Het is de bedoeling ieder jaar op 21 juni een wandeling te organiseren. 'Als het in Hoorn regent, dan druppelt het in De Rijk' besluit hij zijn betoog.

Na de pauze gaat mevrouw Tosca van der Walle — archeologe, verbonden aan het Westfries Museum — in op sporen van bebouwing en ambachtelijke bedrijvigheid gevonden onder de panden aan het Grote Noord waar nu C&A is gevestigd. Haar onderzoek dat mede mogelijk is gemaakt door financiële steun van onze vereniging, toont aan dat reeds in de tweede helft van de 13e eeuw verspreide bebouwing voorkwam aan het Grote Noord. Dat juist op deze plaats het oudste stuk textiel van ons land naar boven is gehaald, is wel een erg wrange pleister op de monumentale wonde.

Een Engelse aanval op Noord-Holland; Hoorn in het najaar van 1799

R. de Knegt

De Bataafse republiek bedreigd

Op 27 augustus 1799 landde een Brits-Russisch expeditieleger in Noord-Holland nabij Callantsoog in een poging om een eind te maken aan de Bataafse Republiek en een Brits-gezind bewind te vestigen onder leiding van erfstadhouder Willem V.

Nadat men zich meester had gemaakt van de kustverdediging bij Den Helder kon een vlooteskader doordringen tot op de Zuiderzee om vervolgens de binnengaats gelegen Nederlandse oorlogsvloot te overrompelen. Dit deel van de strijd verliep vlekkeloos; van de zijde van de Bataafse schepen werd niet de minste weerstand geboden.

Als gevolg van de vernietigende nederlaag in de zeeslag bij Kamperduin in 1797 was de Nederlandse vloot ernstig verzwakt en herstel had sindsdien slecht gedeeltelijk kunnen plaatsvinden. Doorslaggevend was op dat moment echter de overwegende oranjegezindheid van de scheepsofficieren en de invloed die hiervan uitging op de bemanningen.

Over land werd minder vooruitgang geboekt. Onder leiding van generaal Daendels werd een doeltreffende verdediging gevoerd. Als de landtroepen van het expeditieleger succesvol konden doorstoten in zuidelijke richting zou de stemming in Den Haag naar men verwachtte omslaan en zouden de dagen van de Bataafse republiek zijn geteld.

De strijd tussen de Brits-Russische en de Bataafs-Franse troepen concentreerde zich voornamelijk op de kust en de streek ten westen van Alkmaar en de Britse marine was weinig vertrouwd met de wateren van de Zuiderzee. De Westfries havensteden waren hierdoor geen duidelijk doelwit in de strijd. Niettemin trok de Britse generaal Abercrombie met ongeveer 8.000 manschappen langs de Zuiderzeekust in zuidelijke richting. Zonder enige tegenstand te ontmoeten kon op 17 september Medemblik worden bezet en nog diezelfde dag arriveerde een patrouille Engelse huzaren voor de Noorderpoort van Hoorn. De nauwelijks verdedigde stad zou het toneel worden van een aantal verwarrende gebeurtenissen.

Hoorn bezet

Op de eis tot capitulatie van de stad wordt niet gereageerd en de enkele geweerschoten die worden gelost maken weinig indruk. Nadat een algemeen alarm was geslagen worden de dienstplichtigen opgetrommeld; de burgerwacht waakt over de stad maar voorlopig blijft alles rustig.

Na twee dagen verschijnt 's morgens om 3 uur echter een grote legermacht voor de stadswallen, bestaande uit ongeveer 7.000 manschappen. De dienstdoende wachtofficier aan de poort geeft te kennen dat hij onbevoegd is om de poort te openen. Het lijkt evenwel verstandiger om dit wel te doen, temeer daar een deel van de Engelse cavaleristen al bezig is met hun paarden de singelgracht over te steken. Het Engelse dreigement om desnoods de stad in puin te schieten helpt ongetwijfeld om tot een vlot besluit te komen. Na enig overleg gaan zonder verdere weerstand de poorten open en 1.000 soldaten trekken de stad binnen; de rest van de krijgsmacht wordt gelegerd op het Keern en in het dorp Zwaag. De Engelsen ontwapenen de burgerwacht en het 200 man sterke stadsgarnizoen wordt gevangen gezet, evenals de commandant majoor van der Mey.

Machtsvertoon en intimidatie van de zijde van een bezettingsleger is van alle tijden en vindt ook nu plaats. De vrijheidsboom op de Rode Steen wordt omgehakt en vervolgens wordt het hout en de versiering van schilden verbrand.